

Tilkendegivelse i faglig voldgiftssag FV2010.0250

PROSA/CSC-DK

og

PROFOT

(advokat Karen-Margrethe Schebye)

mod

CSC Danmark A/S

(advokat Peter Vibe Jespersen)

Uoverensstemmelsen angår, om klagerne, der måtte hæve en faglig voldgiftssag som for sent anlagt, er afskåret fra at anlægge en ny faglig voldgiftssag om til dels samme spørgsmål.

Klagerne nedlagde følgende påstande:

1. Indklagede skal anerkende, at aftaler om "Midler til uddannelse", jf. Protokollaterne nr. 2 og 23 til parternes tidligere overenskomst, først er bortfaldet den 23. maj 2011 – da parternes overenskomstgrundlag iht. Arbejdsrettens dom af 23. juni 2011 (AR2011.0365) bortfaldt – og således skulle efterleves af parterne i protokollatet indtil dette tidspunkt.
2. Indklagede skal anerkende, at nærmeste foresattes og økonomidirektørens tilsagn om deltagelse i kurser er endelige og bindende tilsagn om ret til deltagelse i kurser finansieret via den mellem parterne aftalte uddannelsespulje.
3. Indklagede skal anerkende, at der efter endeligt og bindende tilsagn om deltagelse i kurser i FY 10 (1/4 2009-31/3 2010) finansieret via den mellem parterne aftalte uddannelsespulje ikke efterfølgende har kunnet ske tilbagekaldelse af sådanne tilsagn, og at de givne tilsagn derfor skal opfyldes.

Indklagede påstod over for alle 3 påstande principalt afvisning, subsidiært frifindelse.

Den mundtlige forhandling har været begrænset til at angå indklagedes afvisningspåstand.

Sagen blev mundtligt forhandlet den 22. november 2011 med undertegnede fhv. højesteretsdommer Poul Sørensen som opmand.

Der blev afgivet forklaring af tidligere tillidsrepræsentant Peter Gulstad.

Efter bevisførelse, procedure og votering kunne ikke opnås enighed eller flertal for en afgørelse blandt de af hver af parterne valgte medlemmer af voldgiftsretten. Afgørelsen træffes derfor af opmanden.

Parterne var enige om at afslutte sagen i overensstemmelse med opmandens tilkendegivelse, hvorefter indklagedes afvisningspåstande ville blive taget til følge.

Baggrunden for sagen

Under overenskomstforhandlingerne mellem parterne i 2004 var der med hver af klagerne indgået enslydende protokollat, hhv. nr. 2 og 23, om "Midler til uddannelse". Det hedder afslutningsvis i protokollaterne, at der udbetales 2 % på løskalaen pr. 1. april 2009, såfremt der ikke opnås enighed om, at uddannelsesaftalen videreføres.

I marts 2008 indgik parterne aftale om "Mægling, voldgift og arbejdsret". I aftalens stk. 3 om voldgift hedder det bl.a.:

Senest 8 uger ... efter afholdelse af mæglingsmøde ... kan hver af parterne begære sagen afgjort ved en voldgiftsret. ...

Senest 5 uger ... efter begæringen er fremsat fremsendes klageskrift ... Afleveres klageskriftet ikke rettidigt er muligheden for at fremsætte krav om behandling af den konkrete sag ved faglig voldgift bortfaldet. Dog hvis sagen alene drejer sig om en konkret persons forhold, er muligheden for senere behandling af en tilsvarende sag for en eller flere andre konkrete personer ikke bortfaldet.

Ved tilkendegivelse af 23. september 2010 (FV2010.0094) i en sag mellem parterne om afskedigelse af en medarbejder fastslog opmanden, at fristen på 5 uger for fremsendelse af svarskrift i et tilfælde,

hvor sagen af Arbejdsretten var henvist til afgørelse ved faglig voldgift, måtte regnes fra Arbejdsrettens afgørelse herom.

Under de indledende overenskomstforhandlinger i august 2009 meddelte CSC, at selskabet ikke ville genforhandle uddannelsesaftalerne og nu ville udbetale de 2 % på lønskalaen. Klagerne bestred, at uddannelsespuljen var bortfaldet, og FTF indbragte for klagerne spørgsmålet for Arbejdsretten med påstand om bod for overenskomstbrud. Efter påstand fra indklagede, dvs. DA for Dansk Erhverv for CSC, blev sagen den 4. februar 2010 henvist til faglig voldgift (AR2009.0667). I klageskrift af 6. april 2010 nedlagde klagerne derefter påstand om, at CSC skulle "anerkende, at aftalerne om Midler til uddannelse ... ikke er bortfaldet, men derimod fortsat gældende". Henset til fristafgørelsen i den fornævnte opmandstilkendegivelse så klagerne sig imidlertid nødsaget til efterfølgende at hæve den faglige voldgiftssag.

I juli 2009 havde nogle af klagerne medlemmer henvendt sig til klagerne bestyrelse, fordi den godkendelse, de angiveligt havde opnået af ledelsen til at deltage i en bestemt konference i udlandet, efterfølgende var blevet omstødt af selskabet. På den baggrund indbragte FTF for klagerne dette forhold for Arbejdsretten med påstand om bod for brud på protokollaterne. Efter påstand fra indklagede, dvs. DA for Dansk Erhverv for CSC, blev også denne sag den 29. april 2010 henvist til faglig voldgift (AR2010.0271), idet indklagede bl.a. påpegede, at den fornævnte allerede henviste sag kunne få betydning for udfaldet af den nu anlagte sag. I klageskriftet i nærværende faglige voldgiftssag nedlagde klagerne derefter påstand om, at CSC skulle anerkende, at afvisning af tilsagnene om deltagelse i udenlandsk uddannelseskonference var i strid med klagerne rettigheder i henhold til protokollaterne. Klagerne påstand er senere ændret og omformuleret til de indledningsvist givne påstande.

Opmandens begrundelse og resultat

Det forhold, at en retssag hæves, afskærer i almindelighed ikke en part fra at anlægge en ny sag om samme spørgsmål.

Stk. 3, 2. afsnit, i parternes aftale om "Mægling, voldgift og arbejdsret", hvorefter muligheden for at fremsætte krav om behandling af en konkret sag ved faglig voldgift bortfalder, hvis klageskrift ikke er fremsendt rettidigt, må imidlertid forstås således, at en part er afskåret fra under en ny sag at få afgjort det samme sagsforhold, som ønskedes afgjort under den afviste voldgiftssag.

Klagerne hævdede den først anlagte faglige voldgiftssag – der angik, om protokollaterne om ”Midler til uddannelse” som hævdet af klagerne fortsat var gældende – fordi klageskrift i sagen ikke var fremsendt rettidigt. Retstilstanden mellem overenskomtparterne var herefter den, at klagerne ikke længere ved faglig voldgift kunne anfægte CSC’s standpunkt om, at disse uddannelsesaftaler ikke skulle genforhandles og derfor var bortfaldet pr. 1. april 2009. Efter dette tidspunkt eksisterede der herefter ikke længere nogen kollektiv uddannelsesaftale mellem overenskomtparterne.

Under nærværende voldgiftssag har klagerne for så vidt gentaget deres påstand om, at uddannelsesaftalerne ikke var bortfaldet efter den 1. april 2009, men skal efterleves af parterne indtil den 23. maj 2011.

Det følger imidlertid af det anførte om forståelsen af aftalen om ”Mægling, voldgift og arbejdsret”, at klagerne er afskåret fra på ny at få spørgsmålet om uddannelsesaftalernes gyldighed efter den 1. april 2009 prøvet under en faglig voldgiftssag. Indklagedes påstand om afvisning af klagerens påstand 1 må derfor tages til følge.

Klagerens påstand 2 og 3 er støttet på ledelsens individuelle tilsagn til nogle af klagerens medlemmer om deltagelse i udlandskurser. Sådanne krav kunne vel fremsættes under den faglige voldgiftssag som accessorium til kravene støttet på de kollektive uddannelsesaftaler, jf. herved almindelig fagretlig praksis og princippet i arbejdsretslovens § 24. Da der imidlertid som anført ikke længere eksisterer nogen kollektiv aftale mellem overenskomtparterne herom, kan kravene alene støttet på individuelle tilsagn ikke afgøres ved faglig voldgift, jf. herved lovens § 21.

Herefter må også indklagedes påstand om afvisning af klagerens påstand 2 og 3 tages til følge.

Hver part bærer egne omkostninger og skal betale halvdelen af opmandens honorar mv.

København den 25. november 2011

Poul Sørensen